

ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE DEL CONSELL DE MALLORCA

Identificació de la sessió

Núm.: 13/2015

Caràcter: extraordinària

Data: 3 de setembre de 2015

Hora: de 10.38 h a 11.11 h

Lloc: sala de plens

HI ASSISTEIXEN:

Hble. Sr. president: Miquel Ensenyat Riutort.

Hbles. Srs. consellers: Antoni Amengual Perelló, Lluís Enric Apesteguia Ripoll, Cosme Bonet Bonet, Mercè Bujosa Estarellas, Esperança Català Ribó, Catalina Cirer Adrover, Miquel Àngel Coll Canyelles, Onofre Ferrer Riera, Joan Font Massot, Lucas Gálvez Garrido, Maria Roser Garcia Borràs, Javier de Juan Martín, Jesús Juan Jurado Seguí, Francesc Miralles Mascaró, Apol·lònia Miralles Xamena, Francesca Mora Veny, Lorena Oliver Far, María del Carmen Palomino Sánchez, Antoni Pastor Cabrer, Estanislao Pons Quart, Margalida Puigserver Servera, Aurora Ribot Lacosta, Margalida Isabel Roig Catany, Joan Rotger Seguí, Mauricio Rovira de Alós, Maria Salom Coll, Jeroni Salom Munar, Catalina Serra Garcias, Maria Francesca Servera Pascual, Iván Sevillano Miguel i Catalina Soler Torres.

També hi assisteixen les Hbles. Sres. conselleres executives Sandra Espeja Almajano i Mercedes Garrido Rodríguez.

Hi ha excusat l'assistència l'Hble. Sr. conseller electe Antoni Serra Comas.

Secretari general: Sr. Jeroni Miquel Mas Rigo.

Interventora general: Sra. Elena Montejo Fuentes.

ORDRE DEL DIA

PRESIDÈNCIA

1. Proposta atorgament de la Medalla d'Honor i Gratitude de Consell de Mallorca, Categoria d'Or, a Guillem Fullana i Hada d'Efak, a títol pòstum.
2. Proposta atorgament de la Medalla d'Honor i Gratitude de Consell de Mallorca, Categoria d'Or, a Aina Moll i Marquès.
3. Proposta atorgament de la Medalla d'Honor i Gratitude de Consell de Mallorca, Categoria d'Or, al Pare Josep Maria Casanovas Despujol.

4. Proposta atorgament de la Medalla d'Honor i Gratitude de Consell de Mallorca, Categoria d'Or, a la Institució Pública Antoni M. Alcover.
5. Proposta atorgament de la Medalla d'Honor i Gratitude de Consell de Mallorca, Categoria d'Or, a l'Escola de Música i Danses de Mallorca.
6. Proposta atorgament de la Medalla d'Honor i Gratitude de Consell de Mallorca, Categoria d'Or, al col·lectiu de Dones de Llevant.
7. Proposta per nomenar Fill Predilecte de l'illa de Mallorca a Gabriel Alomar i Villalonga.
8. Proposta per nomenar Filla Adoptiva de l'illa de Mallorca, a Monserrat Casa i Ametller.

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

El Sr. PRESIDENT inicia la sessió.

Destaca que el motiu de celebració de la Diada de Mallorca és la voluntat de la gent de Mallorca de celebrar precisament això, la seva condició de mallorquins i de mallorquines.

Tot seguit fa notar l'existència de persones, institucions o col·lectius que han treballat o treballen, d'una o altra forma, en benefici de Mallorca, raó per la qual mereixen un especial reconeixement i aquesta és la raó per la qual s'ha convocat el Ple Extraordinari d'avui.

Assenyala que més endavant, coincidint amb la Diada de Mallorca, es farà l'acte oficial de proclamació i de lliurament de les diverses distincions que els atorga el Consell de Mallorca.

A continuació dóna la paraula als consellers i conselleres que han instruït l'expedient a favor de l'atorgament de cadascuna de les distincions.

PRESIDÈNCIA

PUNT 1. PROPOSTA ATORGAMENT DE LA MEDALLA D'HONOR I GRATITUD DE CONSELL DE MALLORCA, CATEGORIA D'OR, A GUILLEM FULLANA I HADA D'EFK, A TÍTOL PÒSTUM.

Es dóna compte de la següent proposta del president:

El president del Consell de Mallorca, d'acord amb els articles 1r, 3r i 6è del Reglament d'Honors i Distincions d'aquesta institució i fent ús de les facultats que li confereix la legislació vigent de Règim Local va resoldre iniciar l'expedient

d'atorgament de la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca, en categoria d'Or al senyor Guillem Fullana Hada d'Efak, així com també nomenar el senyor Miquel Àngel Coll Canyelles instructor de l'expedient corresponent.

L'instructor ha recollit aquells documents i testimonis adients dels mèrits del Sr. Guillem Fullana Hada d'Efak per a rebre el guardó per al qual se'l proposa.

Per tant, propòs que el Ple adopti l'acord següent:

Concedir la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca, en categoria d'Or, al senyor Guillem Fullana Hada d'Efak, en virtut dels mèrits que es recullen a l'expedient instruït a aquest efecte.

El Sr. COLL (PSOE) inicia la seva intervenció.

Fa notar que la proposta fa justícia a una trajectòria vital, la de Guillem Fullana i Hada d'Efak, que esdevé una figura rellevant de la cançó catalana, que ha tengut gran influència en molts altres autors de la cançó catalana.

Es tracta també d'una figura que continua essent un referent en aquest sentit, atès que ha aconseguit que, dues dècades després de la seva mort, s'omplís l'Auditori de Manacor (hi varen acudir més de 800 persones) en un acte d'homenatge que se li va fer, el passat mes de febrer.

Destaca que és també un referent de llibertat per als mallorquins i mallorquines.

Per aquests motius, i per fer-li justícia, el Grup Socialista va presentar aquesta proposta, que avui se defensa en el Ple.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat.

PUNT 2. PROPOSTA ATORGAMENT DE LA MEDALLA D'HONOR I GRATITUD DE CONSELL DE MALLORCA, CATEGORIA D'OR, A AINA MOLL I MARQUÈS.

Es dona compte de la següent proposta del president:

El president del Consell de Mallorca, d'acord amb els articles 1r, 3r i 6è del Reglament d'Honors i Distincions d'aquesta institució i fent ús de les facultats que li confereix la legislació vigent de Règim Local va resoldre iniciar l'expedient d'atorgament de la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca, en categoria d'Or a la senyora Aina Moll Marquès, així com també nomenar el senyor Lluís Enric Apestegua Ripoll instructor de l'expedient corresponent.

L'instructor ha recollit aquells documents i testimonis adients dels mèrits de la senyora Aina Moll Marquès per a rebre el guardó per al qual se'l proposa.

Per tant, propòs que el Ple adopti l'acord següent:

Concedir la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca, en categoria d'Or, a la senyora Aina Moll Marquès, en virtut dels mèrits que es recullen a l'expedient instruït a aquest efecte.

El Sr. APESTEGUIA (MÉS per Mallorca) presenta la proposta de distinció a favor de la Sra. Aina Moll i tot seguit en destaca els motius.

Explica que Aina Moll i Marquès va néixer el 14 d'agost de 1930 a Ciutadella, filla de pares menorquins establerts a Mallorca.

El seu pare, el lingüista, filòleg i editor Francesc de Borja Moll i Casasnovas, dedicà la seva vida a la redacció i a l'edició del *Diccionari català-valencià-balear* (conegut com l'*Alcover-Moll*) i a activitats de promoció de la nostra llengua i la nostra cultura, la catalana, per mitjà de la recent i tristament desapareguda Editorial Moll, i d'una intensa activitat docent, investigadora i de divulgació en entitats diverses.

Tota la seva nombrosa família –és la major de vuit germans– va estar sempre molt vinculada a les peripècies de l'obra del *Diccionari* i va tenir l'ocasió d'entrar en contacte amb importants lingüistes catalans i estrangers i amb tota la resistència cultural catalana de l'època franquista. Això influí, sens dubte, en la vocació d'Aina Moll, fins al punt de convertir-se en col·laboradora de son pare en totes les seves activitats, i es va iniciar també en la dialectologia.

Havia participat, des dels quinze anys, en les activitats culturals (quasi clandestines primer, tolerades després) que es feien a Mallorca: tertúlies literàries, trobades dels Amics de les Lletres, i sobretot accions organitzades pels secretariats del *Diccionari*. Un cop acabat l'*Alcover-Moll* el 1962, varen prendre consciència de la necessitat de crear una entitat que continuàs la seva tasca de promoció cultural: naixia així l'Obra Cultural Balear. Aina Moll va participar del grup fundador i hi va dedicar tot el temps que la docència li deixava lliure; per tant, ha estat relacionada amb la defensa de la nostra llengua i del nostre autogovern des dels llunyans anys del franquisme.

L'any 1977 va participar activament en la preparació de la gran manifestació per l'autonomia del 29 d'octubre. Com a conseqüència d'aquestes activitats, en les quals col·laboraren representants de tots els partits polítics i personalitats independents, va veure's immersa en la creació de la nostra autonomia: va ser membre de la Comissió de Traspassos Estat–Consell General Interinsular i de la Comissió Assessora de Cultura del Consell General Interinsular i del Consell Assessor Cultural de l'Ajuntament de Palma. Per tant, va ajudar a confeccionar el nostre estament institucional i la nostra autonomia.

L'any 1980 fou nomenada directora general de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya, càrrec que va exercir fins el setembre de 1988 amb una intensíssima dedicació i creant-hi un model de recuperació i de normalització de la llengua catalana basat en el consens i en el respecte als drets de tothom, que va aconseguir un altíssim reconeixement i també un altíssim consens que va permetre avançar en aquest sentit.

Acabada la tasca a la direcció general, va retornar a Mallorca, on va ser la capdavantera de l'acord institucional per a la normalització lingüística, en el qual varen participar el Govern balear, els consells insulars, l'Ajuntament de Palma, el Ministeri d'Educació i Ciència i totes les corporacions locals, entre 1990 i 1996.

Ha estat reconeguda per les principals institucions acadèmiques dels Països Catalans i també per les institucions d'aquests territoris. També ha estat reconeguda per diverses universitats d'arreu del món.

Ens trobam davant una figura colossal, i creim que concedint-li la medalla d'Or i Gratitude del Consell de Mallorca honora més ella aquesta institució que la institució a ella.

En conseqüència, pel seu compromís amb la llengua catalana i amb l'autogovern i sobretot per la seva estima a aquest país, consideram que és justa i meritòria la concessió d'aquesta medalla, raó per la qual es proposa davant el Ple.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat.

PUNT 3. PROPOSTA ATORGAMENT DE LA MEDALLA D'HONOR I GRATITUD DE CONSELL DE MALLORCA, CATEGORIA D'OR, AL PARE JOSEP MARIA CASASNOVAS DESPUJOL.

Es dona compte de la següent proposta del president:

El president del Consell de Mallorca, d'acord amb els articles 1r, 3r i 6è del Reglament d'Honors i Distincions d'aquesta institució i fent ús de les facultats que li confereix la legislació vigent de Règim Local va resoldre iniciar l'expedient d'atorgament de la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca, en categoria d'Or al pare José Maria Casanovas Despujol, així com també nomenar la senyora Catalina Serra Garcias instructora de l'expedient corresponent.

La instructora ha recollit aquells documents i testimonis adients dels mèrits del pare José Maria Casanovas Despujol per a rebre el guardó per al qual se'l proposa.

Per tant, propòs que el Ple adopti l'acord següent:

Concedir la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca, en categoria d'Or, al pare José Maria Casanovas Despujol, en virtut dels mèrits que es recullen a l'expedient instruït a aquest efecte.

La Sra. SERRA (Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía) fa la següent intervenció:

“Distingides senyores i senyors:

És un honor, per a la gent de Mallorca, que un dels seus fills predilectes sigui el Pare Josep Maria Casanovas Despujol, un bon home, d'un gran cor, i d'un esperit universal.

Per a ell, el món no tenia fronteres, era la casa de tots. La seva benvolguda Mallorca era l'illa oberta que demana no tancar-se en sí mateixa, per obrir horitzons i sortir a comunicar la riquesa interior que vessa d'ella, amb abundància; un donar i rebre, compartint amb la gent de fora, amb finestres i portes obertes per on tothom pot entrar, sortir, i ventilar l'esperit amb aires nous que ens despertin de l'estancament.

El pare Pep (o Pepe, com a ell més li agradava) nasqué a Palma el 25 de març de 1925. Ingressà en el noviciat dels jesuïtes als 19 anys i quatre anys més tard, en un viatge en vaixell, travessa el Canal de Suez i s'instal·la a l'Índia, on a més de l'anglès aprèn la llengua nativa.

Acaba els estudis eclesiaístics i s'ordena de sacerdot a Bandra (Índia) l'any 1958. A l'inici, es dedica a l'ensenyament, i aviat es mou per la selva entre els adhibasis (els intocables) col·laborant amb el Pare Vicenç Ferrer i amb el Pare Montalvo, fent pous, escoles, i organitzant els serveis socials; en una paraula, treball humanitari.

Entre 1974 i 1980 està a Nova Delhi, i a Calcuta, on coneix la Mare Teresa i treballa amb ella. Li agradava contar anècdotes, compartides amb la Mare Teresa.

Quin personatge hi ha, darrere aquest itinerari? A part d'aquest esperit universal, de ciutadà del món, ens deixa l'estima per allò petit, local, s'estimava Mallorca. Per a ell, el més essencial són les necessitats materials i espirituals, i l'amistat de les persones que sofreixen deficiències i desatencions. Considera que les persones estan per damunt de les idees; aquest era el seu caràcter, de persona propera a tothom (dretes, centre, esquerres, catòlics, musulmans, orientals, laics, agnòstics, ateus...) ell només es fixava en allò que rumia el cor humà.

L'any 1980, 23 anys després de l'arribada a l'Índia, torna a Espanya per recaptar fons econòmics per Bombay per mitjà d'Intermón València. Després d'uns anys passats per València, Gandia, Saragossa i Brasil torna a Mallorca; era l'any 1998 i mor a Palma el 14 de març de 2015.

La seva teologia pertany als anys dels seus estudis, on no hi cabia la crítica científica, sociològica, històrica i estils literaris; no l'actualitzava, i sofria perquè no ho entenia, quan algú contradeia la lectura literal de passatges del Nou Testament. Els seus llibres, que es compten per desenes, –alguns dels quals reimpresos set vegades– estan tocats per aquesta falta de crítica, són llibrets de devoció (*Instantes, Momentos, Encuentros Eucarísticos, Hora Santa en casa, Espigando en San Juan*, i d'altres). Es tractava d'estimular el cor, per imitar i seguir aquest Jesús humà, de gran cor.

Les seves opcions polítiques no les exterioritzava, per la simple raó de destacar, per damunt de tot, que hem de caminar donant-nos la mà amb el cor ple de misericòrdia.

Es guanyava amics entre tothom, perquè estimava per damunt de la seva persona; sempre estava pendent de qui li demanava ajuda. Si se li demanava, sempre contestava: sí, sí, amb molt de gust.

Als seus 89 anys complits, el seu cotxe sempre estava en marxa per visitar qui el reclamava. Era un apòstol de l'oració, de l'eucaristia, de la devoció al Sagrat Cor. També va ser l'iniciador de l'encontre matrimonial, aquí a Mallorca. Acompanyava grups de carismàtics, era el pare espiritual de Son Bono, va ser superior de Monti-Sion de Palma, consiliari de la Confraria Simó Cirineu, consiliari de Pare Montalvo, consiliari de San Vicente de Paül. Acompanyava grups a viatges religiosos a Lourdes i a Medjugorje, poble de Bòsnia; així, tira tira, semblava esperança per allà on passava.

Quin llegat històric, a part del seu tarannà humà, ens ha deixat a l'illa de Mallorca? Jo ressaltaria el redescobriments d'un personatge il·lustre de la nostra illa: San Alonso Rodríguez, i ho va fer des de dues vessants: la intel·lectual i la popular. Per a la primera d'elles va crear el Centre d'Espiritualitat Ignaciana, al qual va donar el nom de Sant Alonso; per a la segona, la popular, s'entusiasma en el foment d'allò que ell anomenava el Camí de Sant Alonso, que consisteix a repetir l'itinerari que feia aquest, des de Monti-Sion, allà on ell era el porter del col·legi, i el castell de Bellver, on acompanyava un sacerdot. Segons conta Sant Alonso en el seu diari, a mitjan camí se li aparegué Maria.

Conselleres i consellers, és una gran satisfacció que perduri entre nosaltres la figura del pare Josep Maria Casanovas Despujol. Ell ens recorda que la humanitat està per damunt de les idees i dels interessos.

L'horitzó de la nostra terra és una Mallorca oberta, acollidora, d'un cor sense fronteres, i no ens hem d'oblidar dels nostres fills il·lustres.

Per tots aquests motius, propòs que s'atorgui la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca en la categoria d'Or al pare Josep Maria Casanovas Despujol.”

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat.

PUNT 4. PROPOSTA ATORGAMENT DE LA MEDALLA D'HONOR I GRATITUD DE CONSELL DE MALLORCA, CATEGORIA D'OR, A LA INSTITUCIÓ PÚBLICA ANTONI M. ALCOVER.

Es dona compte de la següent proposta del president:

El president del Consell de Mallorca, d'acord amb els articles 1r, 3r i 6è del Reglament d'Honors i Distincions d'aquesta institució i fent ús de les facultats que li confereix la legislació vigent de Règim Local va resoldre iniciar l'expedient d'atorgament de la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca, en categoria d'Or a la Institució Pública Antoni M. Alcover, així com també nomenar el senyor Antoni Pastor i Cabrer instructor de l'expedient corresponent.

L'instructor ha recollit aquells documents i testimonis adients dels mèrits de la Institució Pública Antoni M. Alcover per a rebre el guardó per al qual se'l proposa.

Per tant, propòs que el Ple adopti l'acord següent:

Concedir la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca, en categoria d'Or, a la Institució Pública Antoni M. Alcover, en virtut dels mèrits que es recullen a l'expedient instruït a aquest efecte.

El Sr. PASTOR (El Pi-Proposta per les Illes) fa la següent intervenció:

“Moltes gràcies, president. Moltes gràcies a tothom, per haver confiat en aquest cas en la meua persona, per fer la instrucció del nomenament de la Fundació Antoni Maria Alcover, perquè li sigui atorgada la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca en la categoria d'Or.

En primer lloc, allò que voldria destacar –i agrair a l'equip de govern– és l'esperit de consens que ha tengut per aconseguir que tots els nomenaments que se presenten avui al Ple siguin aprovats per unanimitat per la Corporació del Ple.

Aquest fet és un bon començament, sobretot per intentar reafirmar i donar més valor a la Diada de Mallorca.

Me limitaré a fer un breu resum d'allò que és la instrucció d'aquest nomenament, perquè he tengut poca capacitat d'escriure, i quan un escriu, sobretot de la institució pública, però sobretot de la persona a qui fa referència, que és Antoni Maria Alcover, té moltes dificultats per escriure-ho en una pàgina.

És una institució que va ser creada l'any 1999, una institució pública que intenta, com indica el seu nom, fer homenatge i una recopilació de la gran feina que va fer Antoni Maria Alcover. D'ençà de la seva creació, la institució pública ha mantingut una activitat i una gestió cultural de caràcter molt divers, i ha abraçat l'organització d'actes culturals en general i d'altres amb una vessant pedagògica, adreçada al públic adult, als infants, als visitants i també als estrangers.

Es tracta d'una entitat amb més de quinze anys de trajectòria, que ha arribat a convertir-se en un referent cultural a tota Mallorca i a la resta de les Illes Balears. Crec que era importantíssim que aquesta institució es posàs en marxa, i avui ja no només fa aquesta feina, sinó que també té un projecte museogràfic en marxa que defineix i aclareix molt allò que va fer Antoni Maria Alcover.

Aquesta institució ha estat imprescindible al llarg d'aquests anys, ja que hi ha hagut algunes persones que han volgut canviar, i sobretot malmenar, la figura d'Antoni Maria Alcover dient coses d'ell que mai no havia pensat. Tenia molt clar allò que feia, era un home caparrut, i un home feiner.

I tenia una cosa clara: la lluita per la seva llengua. Pel que fa a aquest fet, m'agradaria llegir unes paraules seves, que va pronunciar en el parlament amb motiu dels Jocs Florals de València de l'any 1918: 'Voleu que els altres pobles facin cas de vosaltres? Començau vosaltres per fer cas de les vostres coses, sobretot de la més acostada i íntima que teniu, la vostra llengua, l'espill més feel, l'expressió més acabada, més exacta i més eloqüent de la vostra ànima'.

Per tot això, propòs que s'atorgui la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca amb categoria d'Or a la Institució Pública Antoni Maria Alcover, per la defensa del personatge que li dona el seu nom.”

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat.

PUNT 5. PROPOSTA ATORGAMENT DE LA MEDALLA D'HONOR I GRATITUD DE CONSELL DE MALLORCA, CATEGORIA D'OR, A L'ESCOLA DE MÚSICA I DANSES DE MALLORCA.

Es dona compte de la següent proposta del president:

El president del Consell de Mallorca, d'acord amb els articles 1r, 3r i 6è del Reglament d'Honors i Distincions d'aquesta institució i fent ús de les facultats que li confereix la legislació vigent de Règim Local va resoldre iniciar l'expedient d'atorgament de la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca, en categoria d'Or a l'Escola de Música i Danses, així com també nomenar el senyor Joan Rotger Seguí instructor de l'expedient corresponent.

L'instructor ha recollit aquells documents i testimonis adients dels mèrits de l'Escola de Música i Danses per a rebre el guardó per al qual se'l proposa.

Per tant, propòs que el Ple adopti l'acord següent:

Concedir la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca, en categoria d'Or, a l'Escola de Música i Danses, en virtut dels mèrits que es recullen a l'expedient instruït a aquest efecte.

El Sr. ROTGER (PP) fa constar que la proposta per atorgar la Medalla d'Honor i Gratitude del Consell de Mallorca, Categoria d'Or, a l'Escola de Música i Danses de Mallorca ve motivada pel seu principal mèrit que ha estat, és i serà, sens dubte, dignificar i retornar al poble el folklore del poble.

El Sr. Bartomeu Ensenyat i Estrany va iniciar una investigació en la qual es recolliren moltes converses, anècdotes, mostres pràctiques i històries personals que no feren sinó constatar que, efectivament, el poble mallorquí es divertia a les festes privades però també volia treure al carrer i a les places públiques les danses i les músiques de Mallorca.

L'any 1975 es fundà l'Escola de Música i Danses de Mallorca basant-se en els resultats de la feina de camp realitzada arreu dels pobles. Es va sistematitzar el ball, se'l va dotar d'estructura didàctica i se'n va formalitzar una escola en el sentit literal del terme.

S'ha de convenir que, perquè una tradició perduri, aquesta s'ha de transmetre de generació en generació, de pares a fills, de mestres a alumnes també, tot garantint, al màxim, la fidelitat a les arrels i aquest fou, precisament, l'objectiu inicial de l'Escola de Música i Danses de Mallorca, objectiu que avui en dia encara manté.

Aquesta Escola ha desplegat una intensa tasca de difusió mitjançant actuacions, conferències i demostracions. Ara la gent s'hi identifica i estima el ball mallorquí. Amb el pas dels anys, l'Escola també ha tengut iniciatives i ha propiciat l'interès general pel folklore. També s'ha de posar en valor un patrimoni propi que, aleshores, estava reduït a la mínima expressió i això és també un mèrit de l'Escola de Música i Danses de Mallorca.

S'ha aconseguit que milers de mallorquins i mallorquines hagin après a ballar boleros i jotes amb els mestres de l'Escola de Música i Danses de Mallorca i així s'ha fet possible davallar els balls del cadafals a la plaça i convertir-los en una gran festa popular.

L'Escola de Música i Danses de Mallorca també participa en les festes característiques de Mallorca com les festes de Sant Sebastià o la festa de l'Estendard, ha participat en nombrosos festivals internacionals i ha passejat el nom de Mallorca per tot arreu del món.

A més a més l'Escola de Música i Danses de Mallorca rebé el primer premi del festival mundial de danses folklòriques celebrat a Munic i així mateix n'és organitzadora d'aquest festival.

La seva tasca docent i de divulgació també és importantíssima: ha anat evolucionant l'han mantenguda i, com s'ha dit abans, l'Escola és una digna ambaixadora de Mallorca arreu del món.

Té l'esperit de recerca i d'innovació la qual cosa resulta cabdal per a una escola que, a més d'això, n'ha fet difusió a través de les seves edicions, els seus manuals i DVD's didàctics que, fins i tot, inclouen un programa d'autoaprenentatge de la pròpia dansa i destaca també la seva investigació inèdita sobre les contradances que ballava Mallorca abans de la implantació i la introducció del folklore mallorquí actual.

El caràcter social de l'Escola de Música i Danses de Mallorca també s'ha de ressaltar i la fa mereixedora d'aquesta distinció perquè acull totes les persones que estimen el folklore mallorquí i la cultura de Mallorca.

Pensa que el bagatge, la trajectòria i la història de l'Escola de Música i Danses de Mallorca en pro de la recuperació, la dignificació i la difusió de la cultura popular de Mallorca, iniciats ara fa 40 anys i que encara continua, tenen la suficient entitat com per que l'associació sigui digna mereixedora del reconeixement institucional i, per això, presenta aquesta candidatura en la qual s'han de sentir identificats tots les membres que formen, formaran o han format part de l'Escola.

Per totes aquestes circumstàncies, proposa que s'atorgui la Medalla d'Honor i Gratitude del Consell de Mallorca, Categoria d'Or, a l'Escola de Música i Danses de Mallorca.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat.

PUNT 6. PROPOSTA ATORGAMENT DE LA MEDALLA D'HONOR I GRATITUD DE CONSELL DE MALLORCA, CATEGORIA D'OR, AL COL·LECTIU DE DONES DE LLEVANT.

Es dona compte de la següent proposta del president:

El president del Consell de Mallorca, d'acord amb els articles 1r, 3r i 6è del Reglament d'Honors i Distincions d'aquesta institució i fent ús de les facultats que li confereix la legislació vigent de Règim Local va resoldre iniciar l'expedient d'atorgament de la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca, en categoria d'Or al Col·lectiu de Dones de Llevant així com també nomenar la senyora Mercè Bujosa Estarellas instructora de l'expedient corresponent.

La instructora ha recollit aquells documents i testimonis adients dels mèrits del Col·lectiu de Dones de Llevant per a rebre el guardó per al qual se'l proposa.

Per tant, propòs que el Ple adopti l'acord següent:

Concedir la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca, en categoria d'Or, al Col·lectiu de Dones de Llevant, en virtut dels mèrits que es recullen a l'expedient instruït a aquest efecte.

La Sra. BUJOSA (MÉS per Mallorca) fa constar que, com a dona, li és un plaer defensar la proposta d'atorgar la Medalla d'Honor i Gratitude, Categoria d'Or, al col·lectiu Dones de Llevant.

Aquest grup de dones es va constituir a Manacor el 20 de febrer de 2008, com a associació sense ànim de lucre. Els estatuts del col·lectiu marquen, com a principals objectius, promoure la igualtat, la llibertat i el desenvolupament de totes les dones.

Treballen intensament per aconseguir la igualtat de drets, de tracte i d'oportunitats en tots els àmbits de la vida pública i privada, fomentant així la participació de les dones en la vida social, política, laboral i econòmica.

Col·laboren i mantenen relacions amb altres xarxes d'associacions de dones per aconseguir una millor consecució dels objectius comuns i treballen intensament per lluitar contra la violència de gènere, fonamentalment des de la prevenció d'aquesta.

Promouen un nou model equilibrat entre dones i homes per així compartir les responsabilitats familiars, laborals i les decisions en qualsevol àmbit i fomenten la interculturalitat entre les dones de Manacor.

Des dels inicis de la seva activitat, han procurat compaginar la reflexió i la formació amb moltes i diverses activitats tot fent feina, per exemple, amb els instituts de Manacor i de Portocristo, és a dir, amb les persones més joves de la comarca per així crear consciències.

Hi ha una sèrie de fites que van lligades al col·lectiu Dones de Llevant com el 25 de novembre i també la festa del 8 de març, que s'ha convertit en un mes ple d'activitats amb l'objectiu essencial de fer visibles les dones i així donar-los el protagonisme que la societat tantes vegades els nega.

Amb aquesta idea, l'any 2009 iniciaren una sèrie d'homenatges a diversos col·lectius de dones de Manacor que han marcat la vida i la història de la ciutat. El primer de tots va ser per les dones perleres, seguides de les dones escriptores, músiques, empresàries, educadores, sanitàries i les dones de cultura.

Les dones del col·lectiu tenen present que són part de les dones que tenen més drets reconeguts i més benestar material pel fet de viure al món occidental però se senten ben germanes de totes les dones del món i, per això, treballen en diferents projectes d'agermanament.

Per tot això, proposa que s'atorgui la Medalla d'Honor i Gratitude, Categoria d'Or, al col·lectiu Dones de Llevant.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat.

PUNT 7. PROPOSTA PER NOMENAR FILL PREDILECTE DE L'ILLA DE MALLORCA A GABRIEL ALOMAR I VILLALONGA.

Es dona compte de la següent proposta del president:

El president del Consell de Mallorca, d'acord amb els articles 1r, 3r i 6è del Reglament d'Honors i Distincions d'aquesta institució i fent ús de les facultats que li confereix la legislació vigent de Règim Local va resoldre iniciar l'expedient d'atorgament de la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca, en categoria d'Or el senyor Gabriel Alomar i Villalonga, així com també nomenar el senyor Cosme Bonet Bonet instructor de l'expedient corresponent.

L'instructor ha recollit aquells documents i testimonis adients dels mèrits del Sr. Gabriel Alomar i Villalonga per a rebre el guardó per al qual se'l proposa.

Per tant, propòs que el Ple adopti l'acord següent:

Nomenar Fill Predilecte de l'illa de Mallorca, al senyor Gabriel Alomar i Villalonga, en virtut dels mèrits que es recullen a l'expedient instruït a aquest efecte.

El Sr. BONET (conseller executiu d'Economia i Hisenda) manifesta que vol començar la seva intervenció fent palès que li representa tot un honor poder defensar en aquest Ple la declaració, com a

fill predilecte de Mallorca, de Gabriel Alomar i Villalonga, figura cabdal de Mallorca durant el primer terç del segle XX, com a poeta, com a literat, com a assagista i com a personalitat política.

No se pot entendre la Mallorca del seu temps sense Gabriel Alomar i Villalonga ja que va ser un referent intel·lectual de diverses generacions, sempre polèmic en la Mallorca de la seva època però sempre respectat mentre que, avui en dia, Gabriel Alomar i Villalonga segurament és massa desconegut per les generacions actuals.

En llegir les seves reflexions, de principis del segle XX, sobre Mallorca, sobre l'estructura política que hauria de tenir l'Estat i sobre la identitat de Mallorca i de Catalunya poden observar en allò que Gabriel Alomar i Villalonga va escriure fa tant de temps una rabiant actualitat; una reflexió que, per ventura, avui trobarien a faltar.

A pesar que no existeixen estudis recents o reedicions de l'obra de Gabriel Alomar i Villalonga, el seu nom apareix sempre en qualsevol anàlisi que hom vulguin fer d'aquella època i, fins i tot, d'èpoques posteriors.

Nascut a Mallorca, va sortir de l'illa per estudiar a Barcelona matriculant-se primer en Dret però acabà fent Filosofia i Lletres per la vocació literària que sempre va tenir i allà, a Barcelona, va començar també la seva activitat com a articulista la qual acabaria derivant en la seva important influència política des dels diaris en què va col·laborar. Va destacar, per exemple, com a col·laborador d'El Poble Català.

Va tenir la seva primera activitat política a Mallorca –i continuada després a Catalunya– en les files del republicanisme federal de Pi i Margall tot i que després, inquiet com era, va evolucionar políticament i va ser impulsor de diferents iniciatives polítiques molt importants tant per a Mallorca com per al conjunt de l'Estat.

S'ha de destacar, de la seva obra de principis del segle XX, la conferència sobre el futurisme de 1904, la qual va ser publicada posteriorment i va tenir d'una notable influència en el seu temps.

L'any 1908 ja se parlava d'una personalitat reconeguda de la nostra llengua (com a poeta, com a assagista i com a articulista) i participà en el Congrés Internacional de la Llengua Catalana, que presidia precisament Mossèn Antoni Maria Alcover, amb una conferència titulada "De poètica".

De l'any 1912 s'ha de destacar la seva participació en el Congrés de la Llibertat –que se va celebrar després dels fets ocorreguts en la setmana tràgica de 1909– on va destacar la seva conferència contra la pena de mort.

Gabriel Alomar i Villalonga destaca en aquella època com a activista contra la pena de mort vigent a Espanya i, especialment, des de 1909, després dels fets de la setmana tràgica, i va ser un dels grans opositors a la pena de mort com a conseqüència de la repressió d'aquell any. Fracassà en el seu intent de salvar vides, cosa que el va marcar profundament en la seva trajectòria.

L'any 1919 va ser elegit diputat a les Corts per Barcelona però aquella legislatura va ser molt curta i, a més a més, ell tornà a les Illes Balears, concretament a l'Institut de Palma per continuar la seva carrera com a docent.

En aquell moment era una personalitat de prestigi i la Diputació Provincial, que tenia la seva seu a l'edifici que avui ocupa el Consell de Mallorca, li encarregà elaborar una història de les Illes Balears però la seva figura era polèmica aleshores i els seus detractors més conservadors de la societat mallorquina impediren que se fes aquella història.

Tot i això, no va cessar la seva activitat i va ser fundador de l'Associació per la Cultura de Mallorca i seguí publicant assaigs –també en castellà–, exercint la docència i la seva activitat com a articulista.

Durant la seva etapa com a diputat a Madrid es va relacionar amb personalitats destacades de la literatura com Miguel de Unamuno, Azorín, Joan Alcover –de qui va ser bon amic– o Rubén Darío.

Amb la Segona República arribà el màxim reconeixement per a Gabriel Alomar i Villalonga i és quan a Mallorca participa en els debats sobre l'avantprojecte d'Estatut de les Illes Balears de 1932 que, tanmateix, no fructificaria.

També va ser diputat a les corts constituents, elegit per Barcelona i per Mallorca. Renuncià al seu escó per Barcelona per representar la nostra illa per primera i única vegada en la seva vida.

Ambaixador de la República a Itàlia i poc després a Egipte, morí a l'exili l'any 1941. Avui, 74 anys després de la seva mort, es defensa la seva declaració com a fill predilecte de Mallorca.

Encara és vigent allò que el Sr. Antoni Serra escrivia l'any 1987 en el pròleg d'un recull d'articles de Gabriel Alomar. El Sr. Antoni Serra deia que la figura literària i política de Gabriel Alomar és, avui per avui, lamentablement desconeguda encara.

Opina que aquesta afirmació és plenament vigent i actual i, sobretot, si es reafirmen en la idea que el mateix Sr. Antoni Serra expressa en aquell pròleg en dir que Gabriel Alomar ocupà un espai important –essencial en no poques ocasions– en la vida política dels Països Catalans en les tres primeres dècades del segle XX.

De la seva importància i prestigi en el seu temps –que arriben fins a la Mallorca actual–, n'és testimoni el reconeixement que se segueix fent de la seva figura, tants d'anys després de la seva mort sense haver recuperat la seva obra públicament, en els estudis històrics o literaris de l'època en què va viure.

Els homenatges que ha rebut amb posterioritat poden ser el resum dels mèrits que té Gabriel Alomar i Villalonga per ser proposat com a fill predilecte de l'illa de Mallorca, declaració sobre la qual només pot afegir que s'ha torbat massa temps en arribar i, per tot el que ha explicat, defensa la proposta per tal que Gabriel Alomar i Villalonga sigui declarat fill predilecte de l'illa de Mallorca.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat.

PUNT 8. PROPOSTA PER NOMENAR FILLA ADOPTIVA DE L'ILLA DE MALLORCA, A MONSERRAT CASA I AMETLLER.

Es dona compte de la següent proposta del president:

El president del Consell de Mallorca, d'acord amb els articles 1r, 3r i 6è del Reglament d'Honors i Distincions d'aquesta institució i fent ús de les facultats que li confereix la legislació vigent de Règim Local va resoldre iniciar l'expedient de nomenament de Filla Adoptiva de l'illa de Mallorca a la senyora Montserrat Casas Ametller, així com també nomenar la senyora Mercè Bujosa Estarellas instructora de l'expedient corresponent.

La instructora ha recollit aquells documents i testimonis adients dels mèrits de la la senyora Montserrat Casas Ametller per a rebre el guardó per al qual se'l proposa.

Per tant, propòs que el Ple adopti l'acord següent:

Nomenar Filla Adoptiva de l'illa de Mallorca, a la senyora Montserrat Casas Ametller, en virtut dels mèrits que es recullen a l'expedient instruït a aquest efecte.

La Sra. BUJOSA (MÉS per Mallorca) explica que la proposta és per declarar filla adoptiva de l'illa de Mallorca a Montserrat Casas i Ametller, dona, investigadora, sàvia i enamorada d'aquesta terra.

Montserrat Casas i Ametller, nascuda a Hostalric (La Selva) l'any 1955, es llicencià en Ciències Físiques per la Universitat Autònoma de Barcelona i es doctorà en aquella mateixa universitat, on

exercí la docència des de 1977 fins el 1983. Morí el 30 de març de 2013, per complicacions derivades del càncer que patia.

La seva vinculació amb Mallorca i amb la Universitat de les Illes Balears (UIB) s'inicià, precisament, l'any 1983. Primer en fou professora adjunta contractada, després professora titular i, des de l'any 1994, catedràtica de Física Atòmica, Molecular i Nuclear.

Casada amb Carles Bona, catedràtic de Física Teòrica de la UIB, tingueren un fill i establiren la seva residència a la urbanització de sa Coma, a Bunyola.

En el camp de la investigació centrà la seva tasca sobretot en l'estudi de sistemes quàntics i de la contaminació radioactiva.

A més de la seva tasca en la recerca, Montserrat Casas destacà per la seva faceta de gestora, que desenvolupà a la UIB. L'any 2000 fou nomenada síndica de greuges (defensora universitària), la primera que va tenir la universitat illenca. Ho va ser durant cinc anys.

Fou en aquesta etapa quan començà a cultivar la fama de bona gestora, servidora pública atenta amb tothom i molt treballadora; fama que l'acompanyaria des d'aleshores.

Durant el seu mandat a la Sindicatura de Greuges publicà anualment informes de gestió amb un complet balanç de queixes, recomanacions i actuacions dutes a terme.

L'any 2007 decidí fer el salt i presentar-se a les eleccions al rectorat de la UIB. Es convertí en la primera dona rectora de la Universitat de les Illes Balears, càrrec que revalidaria el 2011 quan fou l'única candidata que es presentà a la convocatòria.

Durant aquests anys també fou vicepresidenta de la Conferència de Rectors de les Universitats Espanyoles (CRUE), presidenta de la Xarxa Vives d'Universitats i presidenta del Grup 9 d'Universitats.

El procés d'implantació del nou Espai Europeu d'Educació Superior absorbí bona part de la feina com a rectora, durant els primers anys de mandat. L'adaptació dels estudis de la UIB a les noves regles europees implicaren centenars d'hores de treball burocràtic. El repte es va veure dificultat pels primers indicis d'una crisi econòmica que ja començava a afectar el migrat finançament de la UIB.

De bon principi, Montserrat Casas també va fer una aposta decidida per la recerca. Un temor, expressat en més d'una ocasió per ella mateixa, era que la universitat oblidés el seu paper com a creadora i divulgadora de coneixement.

A més de potenciar la investigació científica en tots els àmbits, el gran projecte que assumí personalment fou el Campus d'Excel·lència per a la UIB. Aquest suposaria una forta inversió en recerca. No sense esforç, s'aconseguí en el segon intent.

Ella mateixa defensà el projecte de Campus Euromediterrani del Turisme i l'Aigua davant el Ministeri, impulsat per la UIB, la Universitat de Girona, el Consell Superior d'Investigacions Científiques i l'Institut Català de Recerca de l'Aigua i es fonamentava en dos dels àmbits principals de recerca a la universitat illenca: el turisme i l'aigua.

La defensa de l'ensenyament públic, la reclamació constant d'un finançament adequat per a la UIB, la lluita contra les retallades en educació i investigació, la promoció de la ciència i la defensa de la cultura i de la llengua, a més del convenciment del paper clau que la UIB ha d'exercir en la societat illenca són el principal llegat de Montserrat Casas.

Per tot això, proposa que es li concedeixi el títol de filla adoptiva de l'illa de Mallorca.

Sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat.

El Sr. PRESIDENT, per concloure, agraeix la feina feta i remarca el consens que hi ha hagut amb relació a tots els nomenaments que s'han fet.

El president aixeca la sessió, de la qual, com a secretari general, estenc aquesta acta amb plec de paper números de A N° 11428 a A N° 11441.

El secretari general

El president